

OAKY

dă un recital

Într-o zi, Oaky moțăia la umbra unei frunze de pe malul lacului. Visa că s-a lăsat noaptea, l-au înconjurat stelele, iar el, după ce și-a umplut burta, cântă ceva nou, nemaiauzit, pe lespedea plină de mușchi unde se aduna toată broștinea lacului.

Deodată, auzi în apropiere două voci.

— Hei, Frek, tocmai am făcut programul concertului pe care vrem să-l dăm în cinstea celei mai lungi zile. Dar ceva mă nemulțumește... nu-mi place finalul, nu știu, parcă n-are încheiere.

— Grrr... asta nu-i bine! Trebuie să facem ceva, răspunse Frek.

Oaky ieși de sub frunză și se întoarse către pâlcul de copaci din apropiere. Pe o creangă stăteau doi corbi cu pene strălucitoare.

